

Proč ty mia, můj milý,
z razu zanecháváš,
jakú mně, můj milý,
jakú hanu dáváš?

Hany ti, má milá,
hany ti nedávám,

ale ta, má milá,
chudobnú naznávám.

A kde sa, můj milý,
chudobní seberú,
tam Pán Bůh přebývá
s Panenkú Mariú.

A kde sa, můj milý,
pro bohatství berú,
tam ďábel přebývá
se svú zlú rodinú.

1012. *Jiné čtení (Nápěv 114 [245])*

Dybych byl sedláckým synkem,
napájel bych panny vínkem;
ale sem já z chalupenky,
nemám žádné frajerenky.

539. KOHOUTEK

1013.

Z Metylovic od Místku

V me-ty-lo - vskej vě - ži zla-to ku - la le - ži, se-dzi tam ko - hu - tek, mo ze - le - ne pe - ři.

V metylovskej věži
zlato kula leží,
sedzi tam kohutek,
mo zelene peři.

Něsedaj, kohutku,
něsedaj na prutku,
nědzělaj svej milej
většiho zarmutku.

Jo ji ho nědzělom,
dzělo si ho sama,
dy mne doma něni,
tancuje s inyma.

1014.

Z Březové od Uherského Brodu a z Uěteřova

Na bře-zovskej vě - ži zla - tá ku - la le - ží, tam ko - hú - tek zpí - vá, če - rve - né pe - ři má.

Na březovskej věži
zlatá kula leží,
tam kohútek zpívá,
červené¹⁾ peři má.

Nezpívaj, kohútku,
nedělaj zármutku,
a já ho dosti mám,
keď maměnky nemám.²⁾

¹⁾ pávovo

²⁾ že milého nemám.

1015. *Jiné čtení*

Na tej brodskej věži
zlatá panna leží,
zaspívaj, kohútku,
máš-li zlaté peři.

Súsedové koně
majú zlaté oje,
súsedové slépy
majú zlaté pérky.

O jednej hodině
kohútek zaspíval,
o druhej slavíček,
až se háj rozlíhal.

540. HNĚV NEPLATEN

1016.

V na - šem do - mě ja - ko v ja - mě, aj, hně - va - jú se vše - cí na mne.